

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžfk/14/2019
Identifikačné číslo spisu: 6017200533
Dátum vydania rozhodnutia: 20.02.2020
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:6017200533.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Eriky Šobichovej v právnej veci žalobcu Liečebné termálne kúpele, a.s., Sklené Teplice 100, 966 03 Sklené Teplice, IČO: 31642 721, zastúpený AK Suchoňová & Partners,s.r.o., so sídlom Skuteckého 12, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1119175/2017 zo dňa 26. júna 2017, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/114/2017-71 zo dňa 26.07.2018, v spojení s uznesením č.k. 24S/114/2017-114, zo dňa 24. 1. 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/114/2017-71 zo dňa 26.júla 2018 z a m i e t a .

Sťažovateľovi náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

O d ô v o d n e n i e

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Obec Sklené Teplice podľa § 99 ods. 1 Zákona č. 582/2004 Z.z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady na základe zákona č. 369/1990 Zbierky o obecnom zriadení a Zákona č. 563/2009 Z.z. s poukazom na § 99 e/ odsek 1 Zákona č. 582/2004 Z.z. vyrubila žalobcovi rozhodnutím č. 221 zo dňa 04.04.2017 na rok 2017 daň z nehnuteľnosti vo výške 10.515,14 Eur (z toho daň zo stavieb spolu vo výške 10.504,44 Eur A-stavby na bývanie s uvedením základu dane v metroch štvorcových 264, s vydaním 0,2100 Eur/m² a výšky dane 55,44 Eur, veľkým H- Stavby na podnikanie s uvedením základu dane v metroch štvorcových 1.308, sadzby dane 5,4000 Eur/m², výšky dane 7.063,20 Eur, I - Ostatné stavby s uvedením základu dane v metroch štvorcových 627, sadzby dane 5,4000 Eur/m² a výšky dane 3.385,80 Eur) s lehotou splatnosti do 15 dňa odo dňa

nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.

2. Na odvolanie žalobcu žalovaný napadnutým rozhodnutím a č. 1119175/2017 zo dňa 26. júna 2017 prvoinštančné rozhodnutie obce Sklené Teplice potvrdil.

II.

Konanie na Krajskom súde

3. Napadnutým rozsudkom Krajský súd podľa § 190 SSP žalobu ako nedôvodnú zamietol. Uviedol, že predmetom preskúmovacieho konania bolo napadnuté rozhodnutie žalovaného, ktorým potvrdil rozhodnutie Obce Sklené Teplice (správca dane), ktorým bola žalobcovi vyrubená daň z nehnuteľností na r. 2017 s odôvodnením, že výška daňovej povinnosti bola stanovená na základe žalobcom predloženého daňového priznania a v zmysle VZN Obce Sklené Teplice č. 1/2017 o dani z nehnuteľností.

4. Žalobca v žalobe namietal nezákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného z dôvodu, že rozhodnutie žalovaného vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. V žalobe vyjadril nesúhlas so záverom žalovaného, že správca dane upravil sadzby dane zo stavieb v súlade s § 104g ods. 3 zák. č. 582/2004 Z.z. Všeobecne záväzným nariadením č. 1/2014 (na zdaňovacie obdobie r. 2014) o dani z nehnuteľností a následne vo VZN č. 1/2015 (na zdaňovacie obdobie r. 2015 a r.2016) a VZN č. 1/2017 (na zdaňovacie obdobie r. 2017), vychádzajúc pritom zo sadzieb dane zo stavieb určených v § 4 VZN č. 1/2013 za zdaňovacie obdobie r. 2013. Žalobca argumentoval tým, že na základe protestu prokurátora (správne na základe žaloby prokurátora) Krajský súd v Banskej Bystrici Rozsudkom č. k. 23S/186/2013 z 11.09.2013 v spojení s Rozsudkom Najvyššieho súdu SR č. k. 8Svzn/1/2013 zo 17.09.2015, právoplatného 18.12.2015, vyslovil nesúlad § 4 VZN č. 1/2013 s § 12 a s § 104f ods. 3 zák. č. 582/2004 Z.z., v dôsledku čoho ustanovenie § 4 VZN č. 1/2013 stratilo účinnosť a Obec Sklené Teplice teda neupravovala sadzbu dane z nehnuteľností za zdaňovacie obdobie r. 2013 všeobecne záväzným nariadením. Tvrdil, že žalovaný vyslovil nesprávny právny názor, že VZN č. 1/2017 je v súlade s § 104g ods. 3 zák. č. 582/2004 Z.z.

5. Žalobca teda v žalobe nenamietal nezákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného z dôvodu, že bolo vydané v rozpore s podaným daňovým priznaním alebo v rozpore s VZN Obce Sklené Teplice č. 1/2017, ani z dôvodu, že výška vyrubenej dane z nehnuteľností (konkrétne dane zo stavieb) je vypočítaná v rozpore so sadzbami stanovenými v cit. VZN č. 1/2017. Nenamietal ani, že by sadzby dane zo stavieb boli aplikované podľa VZN, ktoré by nebolo prijaté spôsobom stanoveným v § 6 ods. 3 až 9 zák. č. 369/1990 Zb. Medzi účastníkmi konania skutočnosť, že predmetné VZN č. 1/2017 bolo platné a účinné od 01.01.2017, nebola sporná. Žalobcove námietky podľa obsahu smerovali voči výške sadzieb stanovených v cit. VZN č. 1/2017, a to, že boli v § 4 cit. VZN č.1/2017 určené v rozpore so zákonom, resp. že pri určení sadzieb dane zo stavieb na r. 2017 v predmetnom VZN č.1/2017 Obec Sklené Teplice (správca dane) nemohla aplikovať ust. § 104g ods. 3 zák. č. 582/2004 Z.z. Z obsahu žalobcovej námietky nesprávneho právneho posúdenia veci teda vyplýva, že táto námietka smerovala voči obsahu správcov dane i žalovaným aplikovaného VZN č. 1/2017, konkrétne, že príslušné ustanovenie cit. VZN č. 1/2017 upravujúce výšku ročnej sadzby dane zo stavieb za každý aj začatý m² zastavanej plochy (§ 4 ods. 1 písm. g/ a h/) je v rozpore so zákonom (zák. č. 582/2004 Z.z.), t.j. námietka smerovala voči zákonnosti aplikovaného VZN č. 1/2017.

6. Zákomom o miestnych daniach (zák. č. 582/2004 Z.z.) sa okrem iného ustanovujú miestne dane (§ 1), pričom cit. zákon v § 2 ods. 1 obsahuje taxatívny výpočet miestnych daní, ktoré môže ukladať obec, medzi ktoré patrí aj daň z nehnuteľností. Podľa § 4 písm. b/ zák. č. 582/2004 Z.z. daň z nehnuteľností zahŕňa daň zo stavieb, ktorá je upravená v § 9 a nasl. cit. zákona, pričom v § 12 ods. 1 cit. zákona je určená ročná sadzba dane zo stavieb vo výške 0,33 € za každý aj začatý m² zastavanej plochy. Odsek 2 cit. ust. § 12 zák. č. 582/2004 Z.z. v znení účinnom pre toto konanie umožňuje obci ako správcovi dane všeobecne záväzným nariadením (§ 6 zák. č. 369/1990 Zb.) podľa miestnych podmienok v obci alebo jej jednotlivých časti, alebo v jednotlivom katastrálnom území určiť rôzne sadzby dane pre jednotlivé druhy

stavieb podľa § 10 ods. 1 a zároveň upravuje pravidlá určenia výšky tejto dane tak, že takto určená ročná sadzba dane zo stavieb pri stavbách uvedených v § 10 ods. 1 nesmie presiahnuť 10-násobok najnižšej ročnej sadzby dane zo stavieb určenej správcom dane vo všeobecne záväznom nariadení pre stavby určené v § 10 ods. 1, ak § 104g ods. 3 neustanovuje inak.

7. Bolo nesporné, že Obec Sklené Teplice Všeobecne záväzným nariadením č. 1/2017 zo dňa 14.12.2016 o dani z nehnuteľností zaviedla podľa § 1 ods. 1 VZN s účinnosťou od 01.01.2017 daň z nehnuteľností. Podľa § 1 ods. 2 VZN toto všeobecne záväzné nariadenie upravuje podmienky určenia a vyrubenia dane z nehnuteľností v tejto obci v zdaňovacom období od r. 2017. Z § 7 ods. 2 cit. VZN je zrejmé, že obecné zastupiteľstvo sa na tomto VZN uznieslo dňa 14.12.2016 a v § 10 cit. VZN bol ustanovený deň jeho účinnosti od 01.01.2017. Podľa § 6 ods. 8 zák. č. 369/1990 Zb. nariadenie sa musí vyhlásiť a vyhlásenie sa vykoná vyvesením nariadenia na úradnej tabuli v obci najmenej na 15 dní. Účinnosť nadobúda 15. dňom od vyvesenia, ak v ňom nie je ustanovený neskorší začiatok účinnosti. Vyvesenie nariadenia na úradnej tabuli v obci je podmienkou jeho platnosti (§ 6 ods. 9 zák. č. 369/1990 Zb.). Okrem toho sa nariadenie zverejní aj na webovom sídle obce. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že predmetné VZN bolo vyhlásené dňa 14.12.2016 (a to vyvesením na úradnej tabuli obce a zverejnením na domovskej stránke Obce Sklené Teplice dňa 14.12.2016). Predmetné VZN č. 1/2017 je teda platné. Pod pojmom „platnosť VZN“ sa rozumie jeho právne normatívna existencia, kedy po formálnej stránke boli splnené všetky požiadavky, aby sa stalo súčasťou platného právneho poriadku. Všeobecne záväzné nariadenie obce možno definovať ako normatívny správny akt, ktorý je vydávaný vo veciach územnej samosprávy (alebo prenesenej štátnej správy) a ktorý je záväzný pre všetky osoby na území obce, ktorá ho vydala. Všeobecne záväzné nariadenie možno vymedziť jeho normatívnosťou, záväznosťou a územnou pôsobnosťou. Normatívnosť znamená, že všeobecne záväzné nariadenie sa musí vzťahovať na neurčitý počet prípadov jedného druhu a nesmeruje voči konkrétnemu adresátovi, ale voči neurčitému počtu osôb. Záväznosť znamená, že všeobecne záväzné nariadenie, tak ako to vyplýva aj z jeho názvu, zaväzuje všetky osoby, fyzické i právnické, bez ohľadu na ich trvalý pobyt alebo sídlo na území obce, ktorá ich vydala. Územná pôsobnosť všeobecne záväzného nariadenia je daná celým územím obce. Všeobecne záväzné nariadenie je výsledkom normotvornej činnosti zastupiteľstva obce. Platnosť všeobecne záväzného nariadenia však ešte nestačí na to, aby mohlo záväzne pôsobiť na adresátov, a teda vyvolávať právne účinky, ktoré boli dôvodom vydania VZN. Na to, aby tieto účinky nadobudlo, musí byť VZN účinné. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že predmetné VZN č. 1/2017 nadobudlo účinnosť dňom 01.01.2017, a teda od tohto dňa sa stalo právne záväzným pre žalobcu ako daňovníka dane z nehnuteľností o.i. dane zo stavieb. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že predmetné VZN č. 1/2017 bolo platné a účinné pre r. 2017. Keďže Obec Sklené Teplice ako správca dane z nehnuteľností VZN č. 1/2017 podľa miestnych podmienok v obci zaviedla a určila s účinnosťou od 01.01.2017 ročnú sadzbu dane zo stavieb tak, ako vyplýva z § 4 predmetného VZN, obec ako správca dane postupovala v súlade so zákonom, keď vyrubila daň zo stavieb žalobcovi podľa sadzieb upravených a určených správcom dane v predmetnom VZN, a nie podľa sadzieb zakotvených v zák. č. 582/2004 Z.z. Platí, že pokiaľ správca dane zákonom stanoveným postupom na príslušné zdaňovacie obdobie (r. 2017) prijal VZN a upravil v ňom sadzby odlišné od zákonných, nemôže pri vyrubovaní dane z nehnuteľností (v tomto prípade dane zo stavieb) uplatňovať zákonné sadzby. Z predmetného VZN vyplýva, že Obec Sklené Teplice ako správca dane z nehnuteľností upravila sadzby dane z nehnuteľností (zo stavieb) vo svojom VZN odlišne od zákonných sadzieb na r. 2017, a preto pre výpočet dane zo stavieb uplatnila pri ich vyrubovaní na r. 2017 sadzby podľa VZN. Takýto postup obce ako správcu dane bol v súlade so zákonom. Správca dane a následne i žalovaný, ktorý rozhodnutie správcu dane o vyrubení dane z nehnuteľností na r. 2017 potvrdil, vychádzali pri určení výšky dane z platného a účinného VZN na r. 2017. Toto VZN v čase vydania napadnutého rozhodnutia správcu dane i žalovaného (ani do dňa vydania tohto rozsudku) nebolo zmenené, zrušené, ani nebol vyslovený jeho nesúlad so zákonom v konaní podľa § 357 a nasl. SSP a nebola ani dočasne pozastavená jeho účinnosť podľa § 362 a nasl. SSP.

8. Žalobca v žalobe namietal, že správca dane nemohol aplikovať prechodné ust. § 104g ods. 3 zák. č. 582/2004 Z.z. pri vyrubení dane z nehnuteľností na r. 2017, pretože za zdaňovacie obdobie r. 2013 nemal vôbec upravené sadzby dane zo stavieb. Predovšetkým je potrebné zdôrazniť, že správca dane

vyrubil daň z nehnuteľností (vrátane dane zo stavieb) na základe údajov vyplývajúcich zo žalobcom podaného daňového priznania na r. 2017 k dani z nehnuteľností, pričom výšku dane určil v súlade s platným a účinným VZN č. 1/2017 (ktoré v § 4 stanovilo sadzby dane pre jednotlivé druhy stavieb), a teda správca dane pri vyrubení dane prvostupňovým rozhodnutím aplikoval predmetné VZN č. 1/2017. Žalobcova námietka teda smerovala voči príslušnému ust. § 4 VZN č. 1/2017, v ktorom boli stanovené sadzby dane zo stavieb vo výške, o ktorej žalobca tvrdil, že bola stanovená v rozpore s § 12 ods. 2 zák. č. 528/2004 Z.z., pretože nebol dôvod na postupné znižovanie dane zo stavieb na zdaňovacie obdobie r. 2017 (v zmysle § 104g ods.3 cit. zákona) z dôvodu, že sadzba dane zo stavieb za r. 2013 nebola stanovená správcom dane všeobecne záväzným nariadením. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca v podstate namietal nesúlad ust. § 4 aplikovaného VZN č. 1/2017 so zákonom. Takáto námietka nebola spôsobilá priviesť záver o nezákonnosti napadnutého rozhodnutia. Správny súd v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy nie je oprávnený riešiť ako prejudiciálnu otázku skutočnosť, či je alebo nie je všeobecne záväzným nariadením, resp. jeho ustanovenie, v ktorom boli určené sadzby dane z nehnuteľností, resp. ich výška, resp. na základe ktorých správca dane žalobcovi vyrubil daň z nehnuteľností na r. 2017, v súlade so zákonom. Ako prejudiciálnu otázku je správny súd oprávnený skúmať len platnosť a účinnosť aplikovaného VZN Obce Sklené Teplice č. 1/2017 (a to ako prejudiciálnu otázku jeho účinnosti na r. 2017). Posúdenie zákonnosti príslušného ustanovenia platného a účinného VZN Obce Sklené Teplice č.1/2017 so zákonom je možné vykonať len v konaní podľa § 357 a nasl. SSP (konanie o súlade všeobecne záväzného nariadenia obce, mesta, mestskej časti alebo samosprávneho kraja so zákonom, nariadením vlády a všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy). Takéto konanie je možné začať len na základe žaloby podanej prokurátorom a to z dôvodu osobitnej povahy všeobecne záväzného nariadenia ako všeobecne záväzného právneho predpisu, pretože preskúmanie všeobecne záväzných nariadení orgánov verejnej územnej samosprávy je súčasťou dozoru prokuratúry nad zachovávaním zákonnosti orgánmi verejnej správy (§ 21 ods. 1 písm. a/ bod 5. ods. 3 písm. f/ bod 3., § 27 Zákona o prokuratúre). Procesnou podmienkou pre podanie žaloby prokurátorom je, že jeho predchádzajúcemu protestu prokurátora proti všeobecne záväznému nariadeniu nebolo vyhovené. Takéto konanie podľa zistení správneho súdu na tunajšom správnom súde nebolo začaté. V prípade, ak sa žalobca domnieval, že sadzby dane z nehnuteľností, konkrétne dane zo stavieb, boli vo VZN č. 1/2017 (§ 4) ustanovené v rozpore so zákonom, najmä čo sa týka ich výšky, mohol žalobca využiť iné právne prostriedky ochrany. Konkrétne bol oprávnený podať podnet na preskúmanie zákonnosti predmetného VZN, resp. niektorých jeho ustanovení, na prokuratúru a súčasne mohol požiadať o prerušenie odvolacieho konania pred Finančným riaditeľstvom SR (konanie o odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu správcu dane) až do vyriešenia otázky súladu príslušného ust. § 4 VZN č. 1/2017, ktoré správca dane pri určení výšky dane z nehnuteľností - konkrétne dane zo stavieb pri svojom rozhodovaní aplikoval. V prípade, ak by prokurátor zistil nesúlad príslušného ustanovenia predmetného VZN so zákonom, bol oprávnený podať Obci Sklené Teplice protest a v prípade, ak by obec protestu nevyhovela, mal možnosť obrátiť sa na správny súd žalobou podľa § 357 SSP. Predmetom takéhoto konania by následne bolo preskúmanie súladu predmetného VZN, resp. jeho ustanovení so zákonom a v prípade dôvodnosti takejto žaloby následné vyslovenie nesúladu VZN, resp. jeho príslušného ustanovenia so zákonom. Len v prípade, ak by správny súd v konaní podľa § 357 a nasl. SSP zistil dôvodnosť žaloby a vyslovil by uznesením nesúlad VZN, (jeho časti alebo niektorého jeho ustanovenia) so zákonom, dňom nadobudnutia právoplatnosti takéhoto rozhodnutia by VZN (jeho časť alebo niektoré jeho ustanovenie) stratilo účinnosť. Následne v prípade, ak by obec, ktorá predmetné VZN vydala, v lehote šiestich mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti uznesenia správneho súdu podľa § 367 ods. 1 SSP neuviedla VZN vydané vo veciach územnej samosprávy do súladu so zákonom, VZN (jeho časť alebo niektoré jeho ustanovenie) by po márnom uplynutí šesťmesačnej lehoty od právoplatnosti uznesenia správneho súdu stratilo platnosť. K takémuto postupu však v preskúmanom prípade nedošlo.

9. Pokiaľ sa žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zaoberal otázkou, či správca dane postupoval pri určení výšky dane zo stavieb v súlade s § 104g ods. 3 zák. č. 528/2004 Z.z., správny súd uviedol, že reagoval len na odvolaciu námietku žalobcu týkajúcu sa nemožnosti aplikácie cit. ust. § 104g ods. 3 zák. č. 528/2004 Z.z. Žalobca v žalobe vyslovil nesúhlas s argumentáciou žalovaného ohľadne zákonnosti určenia sadzby dane v § 4 VZN č. 1/2017 správcom dane, prvostupňové

rozhodnutie správcu dane však bolo vo vzťahu k určaniu výšky vyrubenej dane z nehnuteľností založené na aplikácii VZN č. 1/2017, nie na aplikácii ust. § 104g ods. 3 zák. č. 528/2004 Z.z. Posúdenie zákonnosti § 4 VZN so zákonom č. 528/2004 Z.z. nebolo a ani nemohlo byť predmetom odvolacieho konania pred žalovaným. Ak sa žalovaný k otázke zákonnosti určenia sadzby dane zo stavieb v predmetnom VZN v odôvodnení rozhodnutia vyjadril, urobil tak len v rámci vysporiadania sa s odvolacími námietkami žalobcu tak, ako bolo vyššie uvedené. Výslovenie nesúhlasu žalobcu s argumentáciou žalovaného preto nemôže mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. V tejto súvislosti správny súd uviedol, že tvrdenie žalobcu v žalobe, že žalovaný vyslovil nesprávny právny názor, že Všeobecne záväzné nariadenie č. 1/2017 je v súlade s ust. § 104g ods. 3 zák. č. 528/2004 Z.z., nemá oporu v odôvodnení napadnutého rozhodnutia (žalovaný uviedol, že sadzby dane z nehnuteľností boli určené v súlade s § 104g ods. 3 zák. č. 528/2004 Z.z.) a tak, ako už bolo vyššie uvedené, žalovaný v odvolacom konaní ani nemal oprávnenie zaoberať sa otázkou súladu VZN č. 1/2017 so zákonom (§ 104g ods. 3 zák. č. 528/2004 Z.z.), keďže táto kompetencia prislúcha len prokurátorovi alebo správne mu súdu tak, ako je uvedené v bode 34 tohto rozsudku.

10. Správny súd pre úplnosť konštatoval, že pokiaľ žalobca v žalobe poukázal na právne účinky vydaného Rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/186/2013-53 zo dňa 11.09.2013 (v spojení s Rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Svzn/1/2017 zo dňa 17.09.2015), tieto vyplývali z ust. § 250zf ods. 5 O.s.p. účinného do 30.06.2016. Správca dane (a následne aj žalovaný) pri vydaní svojich rozhodnutí nevychádzali z VZN č. 1/2013 o dani z nehnuteľností, ale aplikovali sadzby dane ustanovené v § 4 VZN č. 1/2017, ktoré VZN bolo v čase vydania rozhodnutí i v čase vydania tohto rozsudku platné a účinné. Pokiaľ žalobca v žalobe vyslovil nesúhlas s postupom Obce Sklené Teplice, resp. jeho orgánu (obecného zastupiteľstva) pri rozhodovaní a prijímaní VZN o dani z nehnuteľností pre zdaňovacie obdobie 2014, takéto vyslovenie nesúhlasu nemá pre zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím správcu dane žiadny právny význam. Navyše v čase, keď VZN Obce Sklené Teplice na zdaňovacie obdobie r. 2014 bolo prijímané, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 11.09.2013, ktorým bol vyslovený nesúlad § 4 VZN č. 1/2013 o dani z nehnuteľností, ktorým bola určená o.i. sadzba dane z nehnuteľností na zdaňovacie obdobie r. 2013, nebol právoplatný, a preto nebol pre Obec Sklené Teplice právne záväzný. Vyššie uvedené vyslovenie nesúhlasu s postupom Obce Sklené K. pri prijímaní VZN č. 1/2014, č. 1/2015 a č. 1/2017 nič nemení na tom, že pre r. 2017, mal správca dane - Obec Sklené Teplice platné a účinné VZN č. 1/2017, podľa ktorého určil v § 4 výšku sadzby dane zo stavieb a následne, aplikujúc § 4 platného a účinného VZN č. 1/2017 vyrubil prvostupňovým rozhodnutím žalobcovi daň z nehnuteľností vo výške uvedenej vo výroku tohto rozhodnutia, ktoré žalovaný potvrdil napadnutým rozhodnutím.

11. Pokiaľ žalobca namietal, že rozhodnutie žalovaného vychádzalo z nepreskúmateľného rozhodnutia prvostupňového orgánu verejnej správy, keď vo výroku rozhodnutia správcu dane chýba ustanovenie právneho predpisu, podľa ktorého správca dane rozhodoval, a preto je výrok správcu dane nepreskúmateľný, túto námietku správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Podľa § 63 ods. 3 písm. d/ Daňového poriadku výrok rozhodnutia má o.i. obsahovať ustanovenie právneho predpisu, podľa ktorého správca dane rozhodoval, tzn. ustanovenie, ktoré bolo v predmetnej veci aplikované, resp. na ktorom je výrok rozhodnutia založený. V preskúmvanej veci správca dane v rozhodnutí uviedol, že vyrubil žalobcovi daň na základe zák. č. 369/1990 Zb. a podľa § 99e ods. 7 zák. č. 528/2004 Z.z. a zák. č. 563/2009 Z.z. o správe daní (Daňový poriadok). Keďže v preskúmvanej veci bola žalobcovi vyrubená daň z nehnuteľností, správca dane na svoje rozhodnutie aplikoval zák. č. 528/2004 Z.z. a VZN Obce Sklené Teplice č. 1/2017, ktoré o.i. určilo aj miestnu daň - daň z nehnuteľností a súčasne upravilo sadzbu dane z nehnuteľností (o.i. dane zo stavieb), ktoré (VZN) musel správca dane na svoje rozhodnutie aplikovať. Výrok prvostupňového rozhodnutia správcu dane neobsahuje príslušné ustanovenie VZN č. 1/2017, ktoré bolo aplikované na rozhodnutie. Správca dane v odôvodnení uviedol, že rozhodol podľa VZN Obce Sklené Teplice č. 1/2017 o dani z nehnuteľností na základe žalobcom predloženého daňového priznania. Konkrétne VZN č. 1/2017 správca dane uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia ako normu, ktorá určuje podmienky určenia a vyrubenia dane z nehnuteľností na území Obce Sklené Teplice. Žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia o.i. uviedol, že s účinnosťou od 01.01.2017 určil správca dane daň zo stavieb na zdaňovacie obdobie r. 2017 v § 4 VZN č. 1/2017 Obce

Sklené Teplice, pričom najnižšiu sadzbu určil vo výške 0,21 € za každý aj začatý m² zastavanej plochy a najvyššiu sadzbu určil vo výške 5,40 € za každý aj začatý m² zastavanej plochy. Žalobcom namietaný nedostatok výroku, keď výrok obsahuje ustanovenie zákona, podľa ktorého bol správca dane oprávnený vyrubiť daň (§ 99e ods. 7 zák. č. 582/2004 Z.z.) a neobsahuje ustanovenie VZN, ktorým bol určený základ ako aj sadzba dane, pričom však obsahuje konkrétne údaje, z ktorých je možné zistiť predmet dane, základ dane, sadzbu dane a celkovo vyrubenú daň (bod A/ Daň z nehnuteľností, II. Daň zo stavieb: A - Stavby na bývanie, základ dane 264 m², sadzba dane 0,21 €/m², daň 55,44 €, H - Stavby na podnikanie, základ dane 1308 m², sadzba dane 5,40 €/m², daň 7063,20 €, I - Ostatné stavby, základ dane 227 m², sadzba dane 5,40 €/m², daň 3385,80 €, spolu daň zo stavieb 10504,44 €), nespôsobil nezrozumiteľnosť, ani nepreskúmateľnosť rozhodnutia. Odôvodnenie obsahovalo poukaz na to, že daň bola vyrubená na základe podaného daňového priznania a v súlade s VZN Obce Sklené Teplice č. 1/2017 o dani z nehnuteľností. Správny súd je oprávnený prihliadať len na také vady konania, ktoré predstavujú podstatné porušenie ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia. Uvedený nedostatok nie je takou chybou, ktorá by mohla byť vyhodnotená ako podstatné porušenie § 63 ods. 3 písm. d/ Daňového poriadku. Zároveň správny súd uviedol, že zmyslom konania podľa Správneho súdneho poriadku je poskytnutie ochrany pred nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej správy, ktorým bolo zasiahnuté do práv a právom chránených záujmov účastníkov konania, a nie dosiahnutie odstránenia pochybenia, ktorým nemožno privodiť pre účastníka zmenu rozhodnutia.

12. Taktiež námietka žalobcu, že žalovaný ako odvolací orgán mal preskúmať prvostupňové rozhodnutie správcu dane len v zmysle zákona účinného v čase vydania tohto rozhodnutia, na ktorý sa rozhodnutie odvoláva vo výrokovvej vete, a nie podľa VZN, nebola dôvodná. Žalovaný postupoval v súlade so zákonom (§ 74 ods. 2 Daňového poriadku), keď napadnuté rozhodnutie správcu dane preskúmal v rozsahu požadovanom v odvolaní. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovaného je zrejmé, že sa vysporiadal s odvolacími námietkami žalobcu. Skutočnosť, že žalobca nesúhlasí so spôsobom, akým sa žalovaný s jeho námietkami vysporiadal, resp. nesúhlasí so závermi žalovaného, nespôsobuje nezákonnosť napadnutého rozhodnutia.

13. Pokiaľ žalobca v žalobe uviedol, že rozhodnutie žalovaného vychádzalo zo skutkového stavu nedostačujúceho na riadne posúdenie veci, túto námietku bližšie nešpecifikoval, a preto je námietka nekonkrétna. Takto všeobecne a nekonkrétne uplatnený žalobný dôvod neumožňuje súdny prieskum zákonnosti napadnutého rozhodnutia. Nie je úlohou správneho súdu, aby v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy za žalobcu dôvody nezákonnosti napadnutého rozhodnutia konkretizoval alebo vyhľadával. Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy je ovládaný dispozičnou zásadou. Rozsah súdneho prieskumu je daný žalobnými dôvodmi nezákonnosti (s výnimkou prípadov uvedených v § 134 ods. 2 SSP). Správny súd nie oprávnený dôvody nezákonnosti v žalobe neuvedené dopĺňať podľa zistení z administratívneho spisu, ani všeobecne uplatnené dôvody konkretizovať na daný prípad. Uvedená námietka preto nebola spôsobilá vyvodiť záver o nezákonnosti napadnutého rozhodnutia. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti správny súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia z dôvodov uplatnených v žalobe, viazaný dôvodmi ako aj rozsahom, v ktorom bolo rozhodnutie žalovaného napadnuté, dospel k záveru, že žaloba nebola dôvodná, a preto ju podľa § 190 SSP zamietol. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 167 SSP (a contrario), keďže žalobca v konaní nebol úspešný, správny súd mu náhradu trov konania nepriznal.

III.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenia

14. Proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu podal sťažovateľ ako žalobca kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f/ a g/ SSP, sťažovateľ v kasačnej sťažnosti navrhol kasačnému súdu, aby napadnutý rozsudok Krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie.

15. Nesprávny procesný postup, ktorý znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces videl sťažovateľ v

nasledovnom: Súd zastáva názor, že „v správnom konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy nie je oprávnený riešiť ako prejudiciálnu otázku skutočnosť, či je alebo nie je všeobecne záväzné nariadenie resp. jeho ustanovenie, v ktorom boli určené sadzby dane z nehnuteľností resp. ich výška, resp. na základe ktorých správca dane žalobcovi vyrubil daň z nehnuteľnosti na rok 2017 v súlade so zákonom. Posúdenie zákonnosti príslušného ustanovenia platného a účinného VZN Obce Sklené Teplice č. 1/2017 so zákonom je možné vykonať len v konaní podľa § 357 a nasl. SSP. Takéto konanie je možné začať len na základe žaloby podanej prokurátorom. Takýto právny názor je v súlade so Správnym súdnym poriadkom v tom prípade, ak prijatiu všeobecne záväznému nariadeniu nepredchádzajú také pochybenia, ktoré zasiahnu právnickú osobu na jeho právach v takom rozsahu, že mu je spôsobovaná škoda každým novým všeobecne záväzným rozhodnutím ktoré je prijaté po všeobecne záväznom rozhodnutí, ktorého ustanovenie nie je v súlade so zákonom (nesúlad § 4 VZN obce Sklené Teplice č. 1/2013 o dani z nehnuteľnosti s ustanovením § 12 ods. 2 a § 104f ods. 3 zák. č. 582/2004 Z.z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v znení neskorších predpisov) a ktorého nesúlad bol vyslovený súdom na návrh prokurátora tak, ako to bolo v konaní vedenom pred Krajským súdom v Banskej Bystrici č. k. 23S/186/2013-53 zo dňa 11. septembra 2013 v spojení s rozsudkom NS SR č. k. 8Svzn/1/2013 zo dňa 17. septembra 2015 (nadobudol právoplatnosť dňa 18.12.2015). Vyššie citované rozsudky súdov boli rešpektované Finančným riaditeľstvom SR v rozhodnutí č. 720711/2016 zo dňa 11.05.2016, ale napriek tomu vyslovený právny názor súdov nebol aplikovaný správcom dane vo VZN č. 1/2014, č. 1/2015, č. 1/2016, č. 1/2017 .

16. Správca dane nezosúladil VZN č. 1/2013 v súlade s rozsudkami KS BB a NS SR v zákonom ustanovenej lehote a preto toto stratilo platnosť po 6 mesiacoch od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu. V dôsledku tejto nečinnosti Obce, Obec Sklené Teplice nemala upravené sadzby dane zo stavieb na rok 2013, a preto mohla vyrubiť za stavby určené na podnikanie a ostatné stavby len sadzbou určenou zákonom v 12 ods. 1 zák. č. 582/2004 Z.z. a to vo výške 0,033€ za každý aj začatý m² zastavanej plochy. § 104 ods.3 písm. g) zák. č. 582/2004 Z.z. určuje: (3) Ak je najvyššia sadzba dane zo stavieb ustanovená správcom dane na zdaňovacie obdobie roku 2013 väčšia ako 10-násobok najnižšej sadzby dane zo stavieb, správca dane zosúladí tento násobok s § 12 ods. 2 najneskôr pri určení sadzieb dane zo stavieb na zdaňovacie obdobie roku 2024, pričom násobok ustanovený správcom dane na príslušné zdaňovacie obdobie nesmie byť vyšší ako násobok ustanovený správcom dane na zdaňovacie obdobie predchádzajúce tomuto zdaňovaciemu obdobiu. Ustanovenie § 104 ods. 3 sa neuplatňuje.

17.

Ak správca dane nemal upravené všeobecne záväzným nariadením sadzby dane za vyššie uvedené stavby (§ 10 zák. č. 582/2004 Z.z.) na zdaňovacie obdobie roku 2013, tak potom nemôže aplikovať ust. 104 ods.3 g/ zák. č. 582/2004 Z.z. v nasledovných rokoch pri vydávaní všeobecne záväzných nariadení, nakoľko je rozhodujúca najvyššia sadzba dane zo stavieb ustanovená správcom. V takomto prípade, ak chce ustanoviť nové sadzby všeobecne záväzným nariadením, musí postupovať v zmysle § 12 ods.2 zák. č. 582/2004 Z.z.. To znamená, že ročná sadzba najnižšej ročnej sadzby dane zo stavieb pre stavby uvedené v § 10 ods. 1 nesmie presiahnuť 10- násobok najnižšej ročnej sadzby dane zo stavieb. Ak najnižšia sadzba dane vo VZN č. 1/2017 pre stavby uvedené v 10 zák. č. 582/2004 Z.z., bola 0,21€/m², potom najvyššia prípustná sadzba by mala byť určená vo výške 2, 10 €/m² a nie 5,40€/m².

18. Žalobca na ochranu svojich práv využil aj právne prostriedky, ktoré mu súd odporúčal v napadnutom rozsudku a podal niekoľko podnetov na Okresnú prokuratúru v Žiari nad Hronom (sp. zn. Pd 15/14/6613, Pd 16/14/6613, Pd 17/14/6613 a Pd 18/14/6613 dňa 25.2.2014 na preskúmanie VZN č. 1/2014 a 1/2015) ešte pred podaním žaloby. Z vyrozumienia o spôsobe vybavenia opakovaného podnetu Krajskou prokuratúrou Banská Bystrica Kd 255/16/6600-4 zo dňa 24.01.2017 vyplývalo, že VZN č. 1/2014 bolo zrušené VZN č. 1/2015, a „teda z vecnej stránky neprichádza do úvahy, keďže prípadné uplatnenie právnych prostriedkov dozoru prokurátora upravený v ust. § 22 ods. 1 zák. č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov by bolo neprípustné“. Z tohto záveru vyplýva, že prokurátorské prostriedky nie je možné použiť v prípade zrušeného všeobecne záväzného nariadenia.

19. Aj predchádzajúci podnet žalobcu zo dňa 28.11.2016 bol odložený s odôvodnením, že s účinnosťou od 01.12.2013 bolo do zákona č. 582/2004 Z.z. novelou vykonanou zákonom č. 348/2013 pridané ustanovenie § 104g ods.3, z ktorého vyplýva, že „od 01.12.2013 aj keď sadzba dane zo stavieb ustanovená správcom prevyšuje 10-násobok najnižšej sadzby dane zo stavieb a zároveň tento násobok nie je vyšší ako násobok ustanovený správcom dane za predchádzajúce zdaňovacie obdobie, takýto stav nie je v rozpore so zákonom č. 582/2004 Z.z.” Z tejto odpovede je jednoznačné, že prokurátor si neuvedomil, že Obec Sklené Teplice nemala určené sadzby dane zo stavieb za zdaňovacie obdobie roku 2013, čím chýbala konkrétna východisková hranica od ktorej sa odvíja výška sadzby stavieb v ďalších obdobiach. Treba zdôrazniť, že VZN o dani z nehnuteľnosti č. 1/2014 upravovalo podmienky určovania a vyberania dane z nehnuteľnosti na území Sklené Teplice v zdaňovacom období od roku 2014.

20. Sťažovateľ je toho názoru, že nikto, v zmysle ústavy nemôže nútiť fyzické alebo právnické osoby platiť dane na základe všeobecne záväzných nariadení, ktoré sú v rozpore so zákonom. Je paradoxom, že správca dane, ktorý porušuje zákon, sám požaduje od daňovníkov dodržiavanie zákonov. Všeobecne záväzné nariadenie sa vyznačuje normatívnosťou t. j. že sa musí vzťahovať na neurčitý počet prípadov jedného druhu a nesmeruje voči konkrétnemu adresátovi, ale voči neurčitému okruhu osôb. Účelom podania protestu prokurátora je zrušiť napadnuté všeobecne záväzné nariadenie, poprípade nahradiť všeobecne záväzným nariadením, ktoré bude v súlade so zákonom ako to vyplýva z ust. § 27 zák. č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre. Ak bol protest prokurátora podaný proti všeobecne záväznému právnomu predpisu uvedenému v § 21 ods. 3 písm. f) treťom bode a orgán verejnej správy zistí, že protest je dôvodný, je povinný bez zbytočného odkladu, najneskôr do 90 dní od doručenia protestu prokurátora, všeobecne záväzný právny predpis zrušiť alebo ho podľa povahy veci nahradiť všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorý bude v súlade so zákonom, prípadne aj s ostatnými všeobecne záväznými právnymi predpismi o vyhovení protestu a zrušení alebo zmene všeobecne záväzného právneho predpisu alebo o nevyhovení protestu upovedomí orgán verejnej správy prokurátora v lehote podľa prvej vety. Ak orgán verejnej správy nevyhoví protestu prokurátora proti všeobecne záväznému právnomu predpisu uvedenému v 21 ods. 3 písm. f) treťom bode, je prokurátor oprávnený podať žalobu na správny súd podľa osobitného predpisu.

21. Z vyššie citovaných ustanovení vyplýva, že je možné podať protest prokurátora len proti platným a účinným všeobecne záväzným nariadeniam, inak stráca opodstatnenie využitia tohto právneho prostriedku. V súčasnej dobe VZN č. 1/2017 je už zrušené novým VZN č. 1/2018. Podanie protestu prokurátora proti už neúčinnému nariadeniu, ktoré je zrušené by bolo neopodstatnené. Rovnako aj súdne konanie o vyslovenie súladu všeobecne záväzného nariadenia mesta so zákonom v zmysle § 357 a nasl. SSP možno viesť len ohľadom platného všeobecne záväzného nariadenia, ako to vyplýva aj z ust. § 365 SSP. Ak žalovaný po podaní žaloby zrušil napadnuté všeobecne záväzné nariadenie, jeho namietanú časť, alebo niektoré jeho namietané ustanovenie, správny súd konanie po vyjadrení žalobcu uznesením zastaví. Ak súd bol presvedčený, že nie je kompetentný riešiť súlad resp. nesúlad predmetného VZN so zákonom, potom mal postupovať podľa § 100 ods. 1 písm. b) SSP a prerušiť konanie a podať návrh na začatie konania podľa osobitného predpisu.

22. Nesprávne právne posúdenia vecí videl žalobca v nasledovnom: Pod bodom 36 rozsudku súd vyslovil názor, že „spomínaný rozsudok KS BB č. k. 23S/186/2013-53 zo dňa 11.09.2013 (v spojení s Rozsudkom NS SR SP. zn. 8Svzn/1/2017 zo dňa 17.09.2015) nebol právoplatný, a preto nebol pre Obec Sklené Teplice právne záväzný. Vyššie uvedené vyslovenie nesúhlasu s postupom Obce Sklené Teplice pri prijímaní VZN č. 1/2014, č. 1/2015 a č. 1/2017 nič nemení na tom, že pre r. 2017, mal správca dane - Obec Sklené Teplice platné a účinné VZN č. 1/2017, podľa ktorého určil v § 4 výšku sadzby dane zo stavieb.

23. S týmto názorom súdu nemožno súhlasiť, pretože takýto názor schvaľuje nezákonný postup správcu dane pri vydávaní všeobecne záväzných nariadení, ktoré sú v rozpore so zákonom č. 582/2004 Z.z.. Je pravdou, že rozsudky nadobudli právoplatnosť neskôr ako bolo vydané VZN č. 1/2014, ale to neznamená, že by správca dane nebol právnym názorom vyjadreným v súdnych rozhodnutiach viazaný.

Právny názor sa týkal práve rozhodného obdobia, od ktorého sa odvíjali sadzby dane v nasledujúcich rokoch. To znamená, že tieto rozhodnutia mali dopad aj pre určenie sadzby dane za ďalšie roky.

24.

Každé všeobecne záväzné nariadenie schválené po roku 2013 je vydané v rozpore s § 12 ods. 2 cit. zákona, pretože Obec Sklené Teplice nemala upravené všeobecne záväzným nariadením sadzby dane zo stavieb za zdaňovacie obdobie roku 2013, čo sama potvrdila tým, že za rok 2013 vyrubila zákonnú daň v zmysle 12 ods. 1 zák. č. 582/2004 Z.z. a to pri stavbách, kde ročná sadzba dane zo stavieb určená správcom dane v § 4 ods.1 písm. a) až g) VZN č. 1/2013 bola väčšia ako 10-násobok najnižšej sadzby dane zo stavieb ustanovenej správcom dane vo VZN č. 1/2013 v súlade s právnym názorom FR SR č. 720067/2016 zo dňa 11.05.2016. Za tejto situácie nemôžu presahovať sadzby dane zo stavieb v nasledovných rokoch určenú hranicu zákonom. § 12 ods. 2 zák. č. 460/2011 Z.z. účinný od 1.12.2013 určoval v tom čase platnom znení nasledovne: „Ročnú sadzbu dane zo stavieb podľa ods. 1 môže správca dane všeobecne záväzným nariadením podľa miestnych podmienok v obci alebo jej jednotlivjej časti alebo v jednotlivom katastrálnom území znížiť alebo zvýšiť s účinnosťou od 1. januára príslušného zdaňovacieho obdobia. Správca dane môže všeobecne záväzným nariadením podľa miestnych podmienok v obci alebo jej jednotlivjej časti, alebo v jednotlivom katastrálnom území určiť rôzne sadzby dane pre jednotlivé druhy stavieb podľa § 10 ods. 1. Takto určená ročná sadzba dane zo stavieb pri stavbách uvedených v § 10 ods. 1 nesmie presiahnuť 10-násobok najnižšej ročnej sadzby dane zo stavieb určenej správcom dane vo všeobecne záväznom nariadení pre stavby uvedené v § 10 ods. 1, ak § 104g ods. 3 neustanovuje inak.

25. Podľa § 104g ods. 3 zák. č. 582/2004 Z.z. v znení od 1.12.2013: „Ak je najvyššia sadzba dane zo stavieb ustanovená správcom dane na zdaňovacie obdobie roku 2013 väčšia ako 10-násobok najnižšej sadzby dane zo stavieb, správca dane zosúladí tento násobok s 12 ods. 2, najneskôr pri určení sadzieb dane zo stavieb na zdaňovacie obdobie roku 2024, pričom násobok ustanovený správcom dane na príslušné zdaňovacie obdobie nesmie byť vyšší ako násobok ustanovený správcom dane na zdaňovacie obdobie predchádzajúce tomuto zdaňovaciemu obdobiu. Ustanovenie § 104 ods. 3 sa neuplatňuje.

26. Súd ako aj prokuratúra vychádza z premisy, že správca dane určil všeobecne záväzným nariadením rozdielne výšku sadzby dane ako to pripúšťa zákon č. 582/2004 Z.z. Túto skutočnosť ani žalobca nespochybňuje. Ale zdôraznil, že tieto orgány nesprávne aplikujú ustanovenie 104g ods. 3 zák. č. 582/2004 Z.z., pretože podľa nich, Obec Sklené Teplice mala určené sadzby dane zo stavieb na zdaňovacie obdobie roku 2013, čo sa nezakladá na pravde a preukázaných faktoch. Nie je splnená základná hmotnoprávna podmienka na aplikovanie ust. 104g ods. 3 cit. zákona (chýba určenie sadzby dane všeobecne záväzným nariadením na zdaňovacie obdobie roku 2013) a preto ho nemožno aplikovať.

27. Sťažovateľ sa nemôže domôcť nápravy či už prostredníctvom súdu alebo prokuratúr, ktoré nesprávne aplikujú zákon a navyiac sa rozchádzajú aj v názore či možno napadnúť už zrušené všeobecne záväzné nariadenie novým všeobecne záväzným nariadením protestom prokurátora alebo nie. Žalobca sa cíti byť dotknutý na svojich právach, keďže napadnuté rozhodnutia vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia. Súd znemožnil sťažovateľovi, aby uskutočnil jemu patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keďže sa svojich práv nemôže dovolať ani prostredníctvom prokurátorského protestu, pretože v súčasnej dobe je už VZN č. 1/2017 zrušené a bolo zrušené už v čase rozhodovania Krajským súdom v Banskej Bystrici.

28. Žalovaný sa k podanej kasačnej sťažnosti písomne nevyjadril.

IV.

Konanie pred kasačným súdom

29. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj kasačný súd) ako súd príslušný podľa § 11 písm. g/ SSP prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia 20.2.2020 bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke NS SR www.nsud.sk podľa § 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP.

30. Predmetom skúmania kasačného súdu bolo rozhodnutie krajského súdu v Banskej Bystrici z hľadiska posúdenia či vec bola správne právne posúdená z dôvodov uvedených v kasačnej sťažnosti a tiež či nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý proces nesprávnym procesným postupom, tak ako žalobca namieta v kasačnej sťažnosti.

31. Kasačný súd po preskúmaní rozsudku Krajského súdu a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchytil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení krajského súdu. Závery Krajského súdu spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku.

32. Podľa § 1 zák. č. 582/2004 Z.z. v znení zák. č. 79/2015 Z.z. (ďalej len „zákon č. 582/2004 Z.z.“) týmto zákonom sa ustanovujú miestne dane a miestny poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady.

33. Podľa § 2 ods. 1 písm. a/ zák. č. 582/2004 Z.z. miestnymi daňami, ktoré môže ukladať obec, sú: daň z nehnuteľností.

34. Podľa § 10 ods. 1 písm. h/, i/ zák. č. 582/2004 Z.z. predmetom dane zo stavieb sú stavby na území Slovenskej republiky v tomto členení:

- h) stavby na ostatné podnikanie a na zárobkovú činnosť, skladovanie a administratívu súvisiacu s ostatným podnikaním a so zárobkovou činnosťou,
- i) ostatné stavby neuvedené v písmenách a) až h).

35. Podľa § 12 ods. 1, 2 zák. č. 582/2004 Z.z. (1) Ročná sadzba dane zo stavieb je 0,033 eura za každý aj začatý m² zastavanej plochy.

(2) Ročnú sadzbu dane zo stavieb podľa odseku 1 môže správca dane všeobecne záväzným nariadením 11) podľa miestnych podmienok v obci alebo jej jednotlivej časti alebo v jednotlivom katastrálnom území znížiť alebo zvýšiť s účinnosťou od 1. januára príslušného zdaňovacieho obdobia. Správca dane môže všeobecne záväzným nariadením 11) podľa miestnych podmienok v obci alebo jej jednotlivej časti, alebo v jednotlivom katastrálnom území určiť rôzne sadzby dane pre jednotlivé druhy stavieb podľa § 10 ods. 1. Takto určená ročná sadzba dane zo stavieb pri stavbách uvedených v § 10 ods. 1 nesmie presiahnuť 10-násobok najnižšej ročnej sadzby dane zo stavieb určenej správcom dane vo všeobecne záväznom nariadení 11) pre stavby uvedené v § 10 ods. 1, ak § 10g ods. 3 neustanovuje inak.

36. Podľa § 98 zák. č. 582/2004 Z.z. miestnu daň podľa § 2 ods. 1 písm. a), b), e), f) a h) možno zaviesť a zrušiť, určiť a zmeniť sadzby dane, hodnotu pozemku, príplatok za podlažie, oslobodenie od dane alebo zníženie dane len k 1. januáru zdaňovacieho obdobia.

37. Podľa § 99 ods. 1 zák. č. 582/2004 Z.z. správu dane z nehnuteľností podľa § 2 ods. 1 písm. a) vykonáva obec, na ktorej území sa nehnuteľnosť nachádza.

38. Podľa § 99e ods. 1 zák. č. 582/2004 Z.z. daň z nehnuteľností, daň za psa, daň za predajné automaty a daň za nevýherné hracie prístroje vyrubuje správca dane každoročne podľa stavu k 1. januáru príslušného zdaňovacieho obdobia na celé zdaňovacie obdobie jedným rozhodnutím, ak odseky 2 až 4, 6

a 7 neustanovujú inak.

39. Podľa § 102 zák. č. 582/2004 Z.z. na správu miestnych daní a poplatku sa vzťahuje osobitný predpis, 47) ak tento zákon v § 28, 34a, 34b, 35, 41, 42, 50, 58, 64a, 64b, 65, 72, 73, 73a, 75, 81a, 82, 98a, 98b, 99, 99a až 99h neustanovuje inak.

40. Podľa § 104g ods. 3 zák. č. 582/2004 Z.z. ak je najvyššia sadzba dane zo stavieb ustanovená správcom dane na zdaňovacie obdobie roku 2013 väčšia ako 10-násobok najnižšej sadzby dane zo stavieb, správca dane zosúladí tento násobok s § 12 ods. 2 najneskôr pri určení sadziieb dane zo stavieb na zdaňovacie obdobie roku 2024, pričom násobok ustanovený správcom dane na príslušné zdaňovacie obdobie nesmie byť vyšší ako násobok ustanovený správcom dane na zdaňovacie obdobie predchádzajúce tomuto zdaňovaciemu obdobiu. Ustanovenie § 104f ods. 3 sa neuplatňuje.

41. Podľa § 1 ods. 1 Daňového poriadku tento zákon upravuje správu daní, práva a povinnosti daňových subjektov a iných osôb, ktoré im vzniknú v súvislosti so správou daní.

42. Podľa § 58 ods. 1 písm. a/, b/ Daňového poriadku daňové konanie začína

1. na návrh účastníka daňového konania,
2. z podnetu orgánu príslušného konať vo veci podľa tohto zákona alebo osobitných predpisov. 2)

43. Podľa § 63 ods. 1, 2, 3, 5 Daňového poriadku (1) Ukladať povinnosti alebo priznávať práva podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 2) možno len rozhodnutím, ktoré musí byť doručené podľa tohto zákona, ak tento zákon neustanovuje inak.

(2) Rozhodnutie musí vychádzať zo stavu veci zisteného v daňovom konaní, musí obsahovať náležitosti ustanovené týmto zákonom a musí byť vydané príslušným orgánom, ak tento zákon alebo osobitný predpis 1) neustanovuje inak.

(3) Ak tento zákon alebo osobitné predpisy 1) neustanovujú inak, rozhodnutie musí obsahovať

1. označenie orgánu, ktorý rozhodnutie vydal,
2. číslo a dátum rozhodnutia,
3. meno, priezvisko, adresu trvalého pobytu fyzickej osoby, o ktorej právach a povinnostiach sa rozhodovalo, alebo obchodné meno a sídlo právnickej osoby, o ktorej právach a povinnostiach sa rozhodovalo, identifikačné číslo organizácie a identifikačné číslo daňového subjektu, ak mu bolo pridelené pri registrácii, alebo iný identifikátor pridelený správcom dane, ak fyzická osoba nemá povinnosť registrácie alebo nemá povinnosť evidencie podľa osobitného predpisu; 33) ak ide o zahraničnú fyzickú osobu dátum narodenia alebo iný údaj identifikujúci túto osobu a ak ide o zahraničnú právnickú osobu, ktorá nemá identifikačné číslo organizácie, použije sa iný údaj identifikujúci túto právnickú osobu,
4. výrok, ktorý obsahuje údaje podľa písmena c), rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodovalo, lehotu plnenia, ak sa ukladá povinnosť plniť, rozhodnutie o náhrade nákladov správy daní podľa § 12, a ak ide o peňažné plnenie, aj sumu a číslo účtu, na ktorý má byť suma zaplatená,
5. poučenie o mieste, lehote a forme podania odvolania s upozornením na prípadné vylúčenie odkladného účinku,
6. vlastnoručný podpis oprávnenej osoby s uvedením jej mena, priezviska a funkcie a odtlačok úradnej pečiatky; ak sa rozhodnutie vyhotovuje v elektronickej podobe, neobsahuje vlastnoručný podpis a odtlačok úradnej pečiatky, ale sa autorizuje podľa osobitného predpisu. 20aa)

(5) Rozhodnutie obsahuje odôvodnenie, ak tento zákon neustanovuje inak. V odôvodnení sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom rozhodnutia, vysporiadanie sa s návrhmi a námietkami daňového

subjektu, aké úvahy ovplyvnili hodnotenie dôkazov a použitie právnych predpisov, podľa ktorých sa rozhodovalo.

44. Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 369/1990 Zb. obec je samostatný územný samosprávny a správny celok Slovenskej republiky; združuje osoby, ktoré majú na jej území trvalý pobyt. 1) Obec je právnickou osobou, ktorá za podmienok ustanovených zákonom samostatne hospodári s vlastným majetkom a s vlastnými príjmami.

45. Podľa § 4 ods. 3 písm. c/ zák. č. 369/1990 Zb. obec pri výkone samosprávy najmä rozhoduje vo veciach miestnych daní a miestnych poplatkov 5a) a vykonáva ich správu.

46. Podľa § 6 ods. 1, 6, 7 zák. č. 369/1990 Zb. (1) Obec môže vo veciach územnej samosprávy vydávať nariadenia; nariadenie nesmie byť v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, zákonmi a medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom.

(6) Vyhodnotenie pripomienok uskutoční navrhovateľ nariadenia s príslušnou komisiou, ak je zriadená. Vyhodnotenie obsahuje stručný obsah pripomienky, údaje o tom, kto predložil pripomienku, ktorým pripomienkam sa vyhovel alebo nevyhovelo a z akých dôvodov.

(7) Vyhodnotenie pripomienok sa musí predložiť poslancom v písomnej forme najneskôr tri dni pred rokovaním obecného zastupiteľstva o návrhu nariadenia.

47. Podľa § 11 ods. 4 písm. d/ zák. č. 369/1990 Zb. obecné zastupiteľstvo rozhoduje o základných otázkach života obce, najmä je mu vyhradené rozhodovať o zavedení a zrušení miestnej dane a ukladať miestny poplatok. 5a)

48. Podľa § 1 ods. 1, 2 VZN Obce Sklené Teplice o dani z nehnuteľností č. 1/2017 účinného od 01.01.2017 (ďalej len „VZN č. 1/2017“) (1) Obecné zastupiteľstvo v Sklených Tepliciach podľa § 11 ods. 4 písm. d) zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov rozhodlo, že v nadväznosti na § 98 zákona č. 582/2004 Z.z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v znení neskorších predpisov zavádza s účinnosťou od 1. januára 2017 daň z nehnuteľností.

(2) Toto všeobecne záväzné nariadenie upravuje podmienky určovania a vyberania dane z nehnuteľností na území obce Sklené Teplice v zdaňovacom období od roku 2017.

49. Podľa § 4 ods. 1 písm. a/, h/, i/ VZN č. 1/2017 správca dane určuje pre stavby na území Obce Sklené Teplice ročnú sadzbu dane zo stavieb za každý aj začatý m² zastavanej plochy:

a/ 0,210 € za stavby na bývanie a drobné stavby, ktoré majú doplnkovú funkciu pre hlavnú stavbu,

h/ 5,400 € za stavby na ostatné podnikanie a na zárobkovú činnosť, skladovanie a administratívu súvisiacu s ostatným podnikaním a zárobkovou činnosťou,

i/ 5,400 € za ostatné stavby neuvedené v písm. a/ až h/.

50. Podľa § 10 VZN č. 1/2017 toto nariadenie nadobúda účinnosť 1. januára 2017.

51. Z obsahu predloženého spisu kasačný súd zistil, že dňa 02.03.2017 na základe výzvy správcu dane podal sťažovateľ priznanie k dani z nehnuteľnosti za rok 2017 spolu s jeho doplnením a opravením dňa 30.03.2017. Dňa 04.04.2017 Obec Sklené Teplice pod číslom rozhodnutia 221 žalobcovi vyrubila daň z nehnuteľnosti na rok 2017 podľa § 99 ods. 1 Zákona č. 582/2004 Z.z., na základe zákona č. 369/1990 Zb. a zákona č. 563/2009 Z.z. s poukazom na § 99e ods. 1 Zákona č. 582/2004 Z.z. a to vo výške 10.515,14 Eur so špecifikáciou uvedenou vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia. Vo výrokovvej časti

rozhodnutia boli konkretizované nehnuteľnosťami a k nim prislúchajúca výška vyrubenej dane. V odôvodnení rozhodnutia správca dane poukázal na to, že výška daňovej povinnosti bola stanovená na základe predloženého daňového priznania sťažovateľa a v zmysle VZN obce Sklené Teplice č. 1/2017 o dani z nehnuteľnosti. Sťažovateľ predmetné rozhodnutie napadol odvolaním z dôvodu, že rozhodnutím bolo porušené ustanovenie § 12 ods. 2 Zákona č. 582/2008 Z.z., pričom poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23 S/186/2013-53 zo dňa 11.09.2013 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Svzn/1/2013 zo dňa 17.09.2015, ktorým bol vyslovený nesúlad § 4 VZN obce Sklené Teplice č. 1/2013 o dani z nehnuteľnosti a ustanovenia § 12 ods. 2 a § 104f ods. 3 Zákona č. 582/2004 Z.z. Žalovaný o odvolaní žalobcu rozhodol tak, že predmetné rozhodnutie správcu dane potvrdil. Predmetné rozhodnutie bolo predmetom súdneho prieskumu na základe žaloby.

52. Nedôvodná je kasačná námietka sťažovateľa, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

53. Podľa názoru kasačného súdu správny súd sa žalobným námietkam žalobcu venoval v dostatočnom rozsahu a všetky žalobcové námietky odôvodnil v rámci odôvodnenia napadnutého rozsudku.

54. Ani druhá kasačná námietka, ktorá spočívala v nesprávnom právnom posúdení veci nie je dôvodná. Podstatou žalobcových námietok v žalobe bol nesúhlas so závermi žalovaného, že správca dane upravil sadzby dane zo stavieb v súlade s § 104g ods. 3 Zákona č. 582/2004 Z.z. Všeobecne záväzným nariadením č. 1/2014 (na zdaňovacie obdobie 2014) o dani z nehnuteľnosti a následne vo VZN č. 1/52015 (na zdaňovacie obdobie roku 2015 a 2016) a VZN č. 1/2017 (na zdaňovacie obdobie v roku 2017), vychádzajúc pritom zo sadzieb dane zo stavieb určených v § 4 VZN č. 1/2013 za zdaňovacie obdobie roku 2013. Poukazoval najmä na vyslovený nesúlad § 4 VZN č. 1/2013 s § 12 a s § 104f ods. 3 Zákona č. 582/2004 Z.z. v dôsledku čoho ustanovenie § 4 VZN č. 1/2013 stratilo účinnosť a obec Sklené Teplice teda neupravovala sadzbu dane z nehnuteľnosti za zdaňovacie obdobie roku 2013 všeobecne záväzným nariadením. Žalobcové námietky smerovali voči výške sadzieb stanovených v citovanom VZN č. 1/2017 a to, že boli v § 4 citovaného VZN č. 1/2017 určené v rozpore so zákonom resp., že pri určení sadzieb dane zo stavieb na rok 2017 v predmetnom VZN č. 1/2017 obec Sklené Teplice nemohla aplikovať ustanovenie § 104g ods. 3 Zákona č. 582/2004 Z.z. Námietka teda smerovala voči obsahu správcu dane i žalovaným aplikovaným VZN č. 1/2017, a to že príslušné ustanovenie citovaného VZN č. 1/2017 upravujúce výšku ročnej sadzby dane zo stavieb za každý aj začatý m² zastavanej plochy (§ 4 ods. 1 písm. g/ a h/) je v rozpore so zákonom t.j. námietka smerovala voči zákonnosti aplikovaného VZN č. 1/2017.

55.; Kasačný súd konštatuje, že správny súd sa v plnom rozsahu žalobnej námietke nesprávneho právneho posúdenia venoval v bodoch 32 až 36 napadnutého rozhodnutia s ktorým odôvodnením sa kasačný súd v plnom rozsahu stotožňuje.

56. Kasačný súd zdôrazňuje v zhode s právnym názorom správneho súdu, že ako prejudiciálnu otázku v predmetnom konaní je oprávnený skúmať len platnosť a účinnosť aplikovaného VZN obce Sklené Teplice č. 1/2017 a to ako prejudiciálnu otázku jeho účinnosti na rok 2017. Posúdenie zákonnosti príslušného ustanovenia platného a účinného VZN obce Sklené Teplice č. 1/2017 so zákonom je možné vykonať v rámci konania podľa § 357 a nasl. Správneho súdneho poriadku (v konaní o súlade všeobecne záväzného nariadenia obce, mesta, mestskej časti alebo samosprávneho kraja so zákonom, nariadením vlády a všeobecne záväznými právnymi predpismi, ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy).

57. Taktiež je potrebné poukázať vo vzťahu k námietkam žalobcu, že neexistoval hmotnoprávny základ pre aplikáciu ustanovenia § 104g ods. 3 Zákona č. 582/2004 Z.z., opätovne na odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu konkrétne bod 35 napadnutého rozsudku. Kasačný súd zdôrazňuje, že správca dane a následne aj žalovaný pri vydávaní svojich rozhodnutí nevychádzali z VZN č. 1/2013 o dani z nehnuteľnosti, ale aplikovali sadzby dane ustanovené v § 4 VZN č. 1/2017, ktoré

VZN bolo v čase vydania napadnutého rozhodnutia žalovaného platné a účinné. Aj podľa názoru kasačného súdu správca dane obec Sklené Teplice pre rok 2017 mal teda platné a účinné VZN č. 1/2017 podľa ktorého určil v § 4 výšku sadzby dane zo stavieb a následne aplikujúc § 4 platného a účinného VZN č. 1/2017 vyrubil prvostupňovým rozhodnutím žalobcovi daň z nehnuteľnosti vo výške uvedenej vo výroku rozhodnutia, ktoré žalovaný potvrdil napadnutým rozhodnutím. Pokiaľ sťažovateľ namietal, že každé všeobecne záväzné nariadenie schválené po roku 2013 je vydané v rozpore s § 12 ods. 2 zákona je potrebné poukázať na to, na určenie dane z nehnuteľnosti na rok 2017 bolo rozhodujúce zdaňovacie obdobie a to kalendárny rok 2017 a predpis, ktorý sa na dané obdobie vzťahoval. Je potrebné zároveň konštatovať, že prijatím nového VZN, nedochádzalo k zrušeniu alebo k zmene sadzieb určenej predchádzajúcim VZN za dané obdobie, ale k určeniu novej sadzby dane z nehnuteľnosti na ďalšie zdaňovacie obdobie. Platnosť predchádzajúceho VZN sa viaže na zdaňovacie obdobie prislúchajúce jeho účinnosti, pričom účinnosťou nového VZN nedochádza k zmene sadzieb za predchádzajúce zdaňovacie obdobie.

58. Kasačný súd sa stotožnil s právnym názorom správneho súdu, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia dostatočným spôsobom sa vysporiadal s námietkami obsiahnutými v žalobe. Pokiaľ sťažovateľ namietal nedostatočné sa vysporiadanie so všetkými námietkami žalobcu, kasačný súd poukazuje na konštantnú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky (nález IV ÚS 236/06) v zmysle ktorej všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu, uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktorý stručne objasnil skutkový a právny základ rozhodnutia postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces.

59. Rovnako kasačný súd vyhodnotil nedôvodnú námietku sťažovateľa v tom, že ak správny súd bol presvedčený, že nie je kompetentný riešiť súlad resp. nesúlad predmetného VZN so zákonom, mal potom postupovať podľa § 100 ods. 1 písm. b/ SSP, konanie prerušiť a podať návrh na začatie konania podľa osobitného predpisu. Kasačný súd udáva, že jednak takýto návrh pred správnym súdom podaný nebol, dáva do pozornosti zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“ t. j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostrážitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení včítane využitia možnosti podania opravných prostriedkov.“ (citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Sžf 65/2011). Žalobca nevyužil svoje právo na podanie podnetu vo vzťahu k prokurátorovi, ktorý ako jediný mohol napadnúť súladnosť resp. nesúladnosť predmetného VZN č. 1/2017 so zákonom.

60. V tejto súvislosti kasačný súd tiež uvádza, že s poukazom na ustanovenie čl. 125 ods. 1 písm. d/ Ústavy SR podľa ktorého, Ústavný súd rozhoduje o súlade všeobecne záväzných právnych predpisov miestnych orgánov štátnej správy a všeobecne záväzných nariadení orgánov územnej samosprávy podľa článku 71 ods. 2 s Ústavou, s ústavnými zákonmi, s medzinárodnými zmluvami, vyhláseným spôsobom ustanoveným zákonom, so zákonmi a nariadeniami vlády a so všeobecne záväznými právnymi predpismi Ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy, ak o nich nerozhoduje iný súd. Z uvedeného ústavného rámca vyplýva, s poukazom aj na § 357 a nasl. SSP, že právomoc Ústavného súdu Slovenskej republiky rozhodovať o súlade všeobecne záväzných nariadení obcí a miest s právnymi predpismi vyššej právnej sily je v článku 125 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (písm. c/ a d/) len subsidiárna, je podmienená tým, že o nich zo zákona nerozhoduje iný súd.

61. Vzhľadom na to, že v danom prípade rozhodovať o súladnosti resp. nesúladnosti predmetného VZN so zákonom, takúto kompetenciu v zmysle § 357 a nasl. SSP má krajský súd v obvode ktorého má sídlo obec s poukazom na § 13 odsek 2 SSP, a to na návrh prokurátora v zmysle § 359 ods. 1 SSP,

ustanovenia § 357 až 367 SSP predstavujú špeciálnu právnu úpravu vo vzťahu k čl. 125 ods. pís. d) Ústavy SR. Kompetencia Ústavného súdu v týchto veciach rozhodovať o súlade všeobecne záväzných nariadení orgánov územnej samosprávy v zmysle článku 125 ods. 1 písm. c) a d) Ústavy SR prináleží Ústavnému súdu len v tom prípade, ak o nich nerozhoduje iný súd. Keďže v danom prípade prináleží rozhodovať o nesúlade VZN so zákonom všeobecnému súdu resp. správneému súdu v zmysle ust. § 357 a nasl. SSP, nebol teda dôvod ani na prerušenie konania a podanie návrhu na Ústavný súd v zmysle článku 125 ods. 1 písm. d/ Ústavy Slovenskej republiky (§ 100 ods. 1 pís. b) SSP). Ústavnému súdu zostalo rozhodovanie o súlade VZN s ústavou, ústavnými zákonmi a medzinárodnými zmluvami riadne ratifikovanými a vyhlásenými spôsobom ustanoveným zákonom, vzhľadom k tomu, že zákonodarca v ust. § 357 až 367 SSP neupravil túto právomoc. Preto nebol ani dôvod na prerušenie konania podľa § 100 ods. 1 pís. b) SSP.

62. Kasačný súd na základe dôvodov uvedených vyššie dospel k záveru, že krajský súd v Banskej Bystrici vec správne právne posúdil, kasačnú sťažnosť vyhodnotil ako nedôvodnú a preto ju podľa § 461 SSP zamietol.

63. O trovách kasačného konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 167 ods. 1 v spojení s § 467 ods. 1 SSP tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov kasačného konania, pretože vo veci úspech nemal

64. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok prípustný nie je.